

ಮಹತ್ವ ನನಕೆಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತೇವರ ಕನವರಿಕೆ

■ ಉಮಾ ಅನಂತ್ರೆ

ಸುರೋಜಮೈನಿಗೆ ವಯಸ್ಸು ೬೫ ರ ಅಜುಬಾಜು. ಸಂಸ್ಥೆ ಹೊತ್ತು ಪಾಕ್ಸನಲ್ಲಿ ವಾಕ್ ಮಾಡುವುದು ಅಜ್ಞಿಯ ಶೀತಿಯ ಹವಾಸು. ತಮ್ಮ ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸರೊಂದಿಗೆ ಹರಟುತ್ತಾ ಅಜ್ಞಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಹೀಗೆ. ‘ನಾಳೆಯಿಂದ ವಾಕಿಗೂ ಬರಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಮಗನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ್ತವ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಕೆಂದು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮಗನ ಮನೆಗೆ. ಹೀಗೆ ಪಾಲಿ ಬದುಕು ನನ್ನ ದಾಗಿದೆ...’

ಈ ಅಜ್ಞಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಮಹತ್ತಳು. ಎಲ್ಲರೂ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಯಲ್ಲಿರುವವರು. ಮಹತ್ತಳಿಗೆ ಮದುವ ಮಾಡಿದ ಬಳಿ ಅಜ್ಞಿಯ ಗಂಡ ಇಂತಹೆಕೆ ಕೃಷಿದರು. ಮಹತ್ತಳಾರೂ ಅಜ್ಞಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಉಸಾರಿ ಬೇಡವೆಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಪರಬ್ಲೋ ‘ತೋರು ಬೆರಳು’ಗಳು ಕೇಲಸ ಮಾಡಿದವು. ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಮೂರು ತಿಂಗಳು ಇರುವುದು; ಹಾಗೇ ರೊಟೆಷನ್ ಆಗುವುದು ಎಂಬ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಶುರುವಾಯಿತು ಈ ‘ಹತ್ತೇವು’ನ ಪಾಠಿಯ ಬದುಕು.

★★★

ಉಧ್ಮು ಅರುತ್ತಾಚಲಂ ಅವರದು ರಿಯಲ್ ಎಸ್‌ಎಸ್‌ ವಹಿವಾಟಿ. ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಗಂಡು ಮತ್ತೊಳ್ಳಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಟಿತರ ರಾಪಾಯಿ, ಮಹತ್ತಳಿಗೆಲ್ಲ ಆಷಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಲು ನೀಡಿದ್ದಾಯಿತು. ದೊಡ್ಡ ಬಂಗಲೆ,

ಕ್ಯಾಗೊಬ್ಬ, ಕಾಲೀಗೊಬ್ಬ ಎಂಬಂತೆ ಅಳುಕಾಟು. ಇಬ್ಬಿದ್ದೂ ಅರುತ್ತಾಚಲಂಗೆ ಮಾನಸಿಕ ನೆಮ್ಮೆದಿ ಇಲ್ಲ. ಮಹತ್ತಳು ಮತ್ತು ತಂಡೆ ನಡುವೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು ಎಂದು ದಿನಸಿತ್ತುವೂ ಕಾಡಾಟಿ. ಪ್ರಯಿಯ ಬೆಂಬಲ ಮಹತ್ತಳ ಕಡೆಗೇ ಹೊರತು ಗಂಡನ ಕಡೆಗಳು. ಹೀಗಾಗಿ ಅರುತ್ತಾಚಲಂ ಅಕ್ಕಿರಳು ಬುಬ್ಬಂಟಿ. ವಯಸ್ಸು ಎಪ್ಪಿತ್ತರ ಆಜುಬಾಜು. ಸಮಾನ ಮನಸ್ಸರ ಹಾಡುಕಾಟಿ, ಭಾವನೆಗಳ ಹಂಡಿಕೆಗೆ, ಶೀತಿಯ ಆಸರೆಗೆ, ವಾತ್ತಲ್ಲಿದ ಸೆಲೆಗಾಗಿ ತಡಕಾಟಿ... ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿ ಕೊನೆಗೆ ನಿಧಾರ ಮಾಡಿ ಇಂತಹೆಯಸ್ಸಿನ ಜೆವನಕ್ಕಾಗಿ ಸೆಲೆದ್ದು ವೃದ್ಧಶ್ರಮ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅರುತ್ತಾಚಲಂಗೆ ‘ನೆಮ್ಮೆದಿ’ಯ ಬದುಕು!

★★★

ಅರುವತ್ತೇರದರ ಅಜ್ಞನ ಮತ್ತೊಂದು ಕಥೆ ಕೇಳಿ. ಸರ್ಕಾರಿ ನೋಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಪಕ್ಕಿ ಇಹಲೋಕ ಕೃಷಿ ಎದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಇರುವುದು ಒಬ್ಬೇ ಮಗಳು. ಆಕೆಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ಮಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಮಹತ್ತಳು-ಆಳಿಯ ಇಬ್ಬರೂ ಸಾಫ್ಟ್‌ವೇರ್ ಎಂಬೆನಿಯರ್. ಹಗಲು ರಾತ್ರಿ ದುಡಿತ. ಈ ಮದ್ದೆ ಅಪ್ಪನ ಯೋಗ್ಯತೆಯ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಪುರುಸೋತ್ತಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮಗಳು ಒಂದು ದಿನ ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ವೃದ್ಧಶ್ರಮ ಸೇರಿಸಿ ಕ್ಯಾಲೆದುಕೊಂಡಳು. ಹತ್ತೇ ಮಗಳಿಂದೂ ಇದೆಗ ಅಪ್ಪ ಒಬ್ಬಂಟಿ!

★★★

ಅರುವತ್ತುರ ಹರೆಯದ ಗೋವಿಂದರಾಜು ಕಥೆ ಇವರೆಲ್ಲಿರಿಂತ ಭಿನ್ನ. ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ

ಬ್ರಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಇವರಿಗೆ ಒಬ್ಬೇ ಮಗಳು. ಕೇರಿಗೊಬ್ಬ ಮಗನಿರಬೇಕು ಎಂದು ಮದುವೆಯಾದ ಹೊವತರಲ್ಲಿ ಹಪಹಕಿಂದರೂ ದೇವರು ದಯಪಾಲಿಸಿದ್ದು ಒಬ್ಬ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ. ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯಂತ ಶೀತಿ, ವಾತ್ತಲ್ಲು. ಅಪಾರ ಮವುತ್. ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಸಾಕಿದ ಮಗಳಿಗೂ ಅಪ್ಪ ಅಮೃನ ಮೇಲೆ ಅದೇ ಮಮಕಾರ. ಮಗಳಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಿಸಿ ಉತ್ತಮ ಉದ್ಯೋಗವೂ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಸೂಕ್ತ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಮಗಳಿದು ಸುಖಸಂಸಾರ ಅಲ್ಲೇ ಸಂತೃಪ್ತ ಬದುಕು ಗೊಂದರಾಜು ಕುಟುಂಬದ್ದು.

ಇವೆಲ್ಲವೂ ಕಟ್ಟುಕಢಿಗಳಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಮುಂದೆಯೇ ಕಾಣುತ್ತಿರುವ ವಾಸ್ತವದ ಚಿಕಿತ್ಸ. ಇಂದು ಅದೆಮ್ಮೇ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ವಯಸ್ಸಾದ ತಂಡೊಯಿಯರನ್ನು ಮಹತ್ತಳು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ವೃತ್ತಿಯ ಒತ್ತುದೆವೇ, ಸಂಗಾತಿ, ಮಹತ್ತಳ ಕಡೆಗೆ ವಾತ್ತಲ್ಲವೋ, ಆಧಿಕ ಅಡಚಣೆಯೋ... ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಬ್ರೋವರ್ಕರನ್ನು ಪೂರ್ಣಿಸಲು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ತಂಡೆ ತಾಯಿಯರು ತಮಗೆ ಹೋರೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸುವ ಮಂದಿಯೇ ಅಧಿಕ. ಹೀಗಾಗಿ ವೃದ್ಧಶ್ರಮ, ಅನಾಧಾರ್ಮ ಸಂಜೀಯೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಮಹತ್ತಳು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿರಂತೂ ಹತ್ತೇವರ ಪಾಡು ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ.

ವೃದ್ಧಶ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಂಸುವ ಒಹುತೆಕರು ಅರುತ್ತಾಚಲಂ ಅವರಂಥವರು ಕಂಡುಬಂದರೆ